

[Statsministeren.]

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti spurgte, hvad det var for et Produktionssystem, jeg vilde have. Jeg troede virkelig, at det ærede Medlem havde beskæftiget sig saa længe med Politik, at han vidste, at jeg er Socialdemokrat; men ellers være det ham hermed sagt, og heraf følger, at det Produktionssystem, jeg tænker mig, altsaa er det socialistiske, hvorunder man i Stedet for Spekulation i den ene eller den anden Art af Nutidens Foreteelser tilrettelægger Produktionen efter det Behov, der til enhver Tid maatte være i Samfundet, og hvor man fordeles Arbejdets Udbytte til dem, der arbejder, og ikke giver den store Part til dem, der intet Arbejde udfører. Det er vist i korte Træk det Produktionssystem, Socialdemokratiet vil. Men, som jeg allerede har sagt i Gaar, desværre er der ikke noget socialdemokratisk Flertal i den danske Rigsdag, og følgende kan det ikke nytte i dette Øjeblik at forsøge at gennemføre det, fordi vi er Realitetspolitikere, som ikke giver os i Lag med Opgaver, paa hvilke vi vilde spille Kræfterne.

Naar den ærede Ordfører dernæst spurgte, om Regeringen da ikke vilde foretage noget paa det toldpolitiske eller handelspolitiske Omraade, saa maa jeg sige, at det har jeg ikke nogen Fornemmelse af. Jeg tror ikke, Situationen egner sig dertil. Jeg tror ikke, det er Forhøjelser af Afgifterne, Befolkningen længes efter lige i Øjeblikket. Nej, i den Henseende har Højre for nogle Aar siden haft sin Besøgstid. Der var et Tidspunkt, hvor Højre kunde have faaet opfyldt sine i alt Fald udadtil dristigste Forhaabninger om Afgifter paa udenlandsk Produktion; men da kendte Højre ikke sin Besøgstid, i hvert Fald benyttede de den ikke. De foretrak den Gang, den ærede Ordfører foretrak at lade Tolden forsvinde i Ubemærketheden. Nu er det fafrit at tale om Told, og nu kommer det ærede Medlem og vifter med den, baade i Tide og i Utide. Jeg tror ikke, den ærede Ordfører eller hans Parti vil faa synderlig Glæde deraf.

Den ærede Ordfører gjorde nogle Bemærkninger om den historiske Gang med Hensyn til Stillingen til Erhvervsstøtten og bekræftede herunder, hvad jeg havde sagt, at de to konservative Medlemmer, der deltog i Udvalgsarbejdet, i deres Betænkning erklærede, at Staten skulde holde sig borte fra Erhvervslivet, og han erkendte endvidere, at Partiet undlod at stemme overfor det

Lovforslag, der gennemførtes. Jeg ved ikke, hvad de mange Ord skulde til; det, jeg sagde i Gaar, bekræftede det ærede Medlem i Virkeligheden.

Saa vilde den ærede Ordfører for de Konservative have at vide, hvor meget der vilde blive til Raadighed fra Militærudgifterne og Formueskatten til Gennemførelse af de Planer, jeg havde nævnt. Det vil det ærede Medlem forholdsvis let kunne regne ud; han ved jo, hvad de nuværende Militærudgifter udgør, og han ved, hvad vort Forslag kræver, og han ved, at man anslaa Formueskatten til 8 til 10 Mill. Kr. Det er hurtigt gjort. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde været hurtigere i Regnekunsten end den ærede Ordfører, for han var for lidt siden oppe her og afleverede et Regnestykke, men jeg tror nu nok, der var en eller anden Galskab i det. Det ærede Medlem, som er Ordfører, vil imidlertid ganske anderledes let kunne regne ud, hvorledes det er, og vil sikkert ikke gribe forkert. Maa jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkning tilføje, at selv om hans Regnestykke var rigtigt, og der kun blev 10 Mill. Kr. tilbage til Skattelettelse, hvad jeg ikke erkender, var det allenfals 10 Mill. Kr. mere, end det ærede Medlem Hr. Korsgaard anviser.

Om Situationen i øvrigt henholder jeg mig til den Tale, jeg holdt i Gaar, og jeg har ingen Grund til at gentage den, fordi der er Folk, som ikke har kunnet forstaa eller villet høre den.

Der er under Forhandlingerne gjort nogle Bemærkninger om, at den Foranstaltning var ikke noget, vi havde hittet paa, og at den Foranstaltning var noget, andre havde hittet paa. Det interesserer mig ikke et Kuk, hvem der har opfundet Loven om Erhvervsstøtte, og hvem der har hittet paa, at vi skulde have Eksportkredit eller andre lignende Ting; det er fuldkommen underordnet, hvem der har fundet paa, at Vejene skulde gøres i Stand her i Landet, det er da hverken det ærede Medlem Hr. Krag eller mig, det ved jeg.

Nej, hvem har sat noget ind paa at gennemføre disse Arbejder, og hvem er gaaet imod dem? Det er det, vi kan tale om, og fra mange af de Taler og Forslag, som vi kender fra Fortiden, ved jeg, at Venstre Gang paa Gang har modsat sig saadanne Foranstaltninger, og Venstre rejste Landet rundt og talte haanligt om Socialisternes Vejmillioner med det Resultat, at der gennemførtes Vejmillioner til meget større Beløb, end man den Gang haanligt talte om.